

Şiir

– Abdurrahman · 01 Şubat 2010

DOĞU

Doğuya yönelt şu kalbimi
Aşktan bir değer kaldıysa bana
Kelimelerin bizi aldatmadığına;
inan!...
Bir filozofça eriyiştir bu
İkbalden bir ışıpta sen ver bana.
Bu ışığı al
Ne yana çarparsan çarp beni
Ne yana atarsan at
Çünkü ışık bendendir
Bir korku tanımaz
Bu inanmış adam
Seni hatırladığına.
Birazdan düşmanlarım çatlayacak
Doğu;aç kapılarını
Biz anka kuşlarından daha kalabalık
Küllerimiz yeniden birleşecek
Ve doğu için aşk yeniden yeşerecek.
Bu sınırsızlık duygusunu
Yasak sokaklardan çıkarak
Sonbahar hüznünde
Rihtimlere savurarak
Zamanı unutarak
Soluduğum
Ruh sensin sevgili doğu
Abdurrahman örnek